

03-08 ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 04-08

† Μνήμη Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων
τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,

καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,

ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χειῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥουσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)
Ἦχος λ̣ Πα

Κυρι ε ε κεκραζα προς σε ει σα ακου
σον μου ει σα κου σον μου Κυρι ε Κυρι
ε ε κεκραζα προς σε ει σα ακου σον μου
προσχεστη φω νη της δε η σεως μου εν τω
κεκρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
υρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα

κου σον μου Κυ ρι ε π

^χ ^π π π
Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου π

^π π π
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μα ρ τι αις π

^π π π
Συν αν θρω ποις ε ρ γα ζο με νοις την

α νο μι ι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με τα

των εκ λε κτων αυ των π

^π π π
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πανα
τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της
γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα

τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθα λμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

Π
νε ληστην ψυχην μου

Π
Φυ λα ζον με α πο πα γιδος ης συ
νεστησαν τομοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο μενων την ανομιαν

Π
Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι αμαρτωλοι κατα μονας ει μι εγω ω

ε ως αν παρελθω

Π
Φω νη μου προς Κυ ριον ε κε κρα ζα

φω νη μου προς Κυ ριον ε δε ηθην

Π
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγ γε λω Δ

♩

Εν τω εκ λειπει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

μου και συ ε εγνωστας τριβους μου π

♩

Εν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο ο

μην Δ ε κρυψαν πα γι δα μοι π

♩

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πεβλεπον Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με π

♩

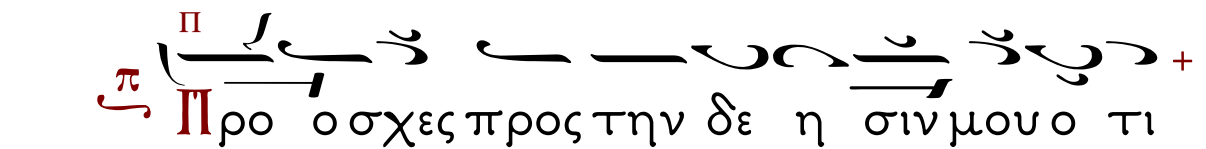
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου Δ και ουκ

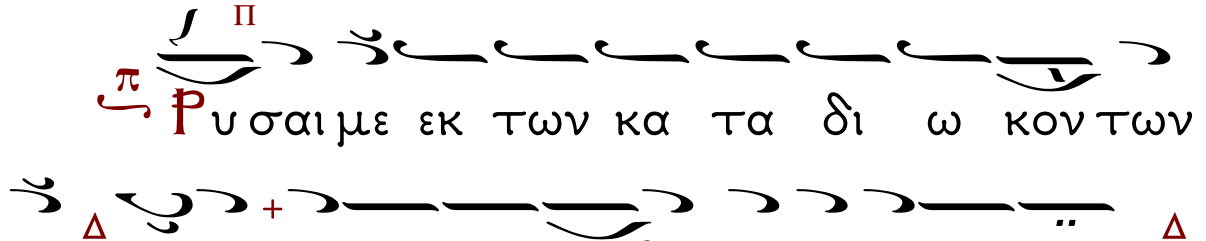
εστι νο εκ ζη των την ψυ χην μου π

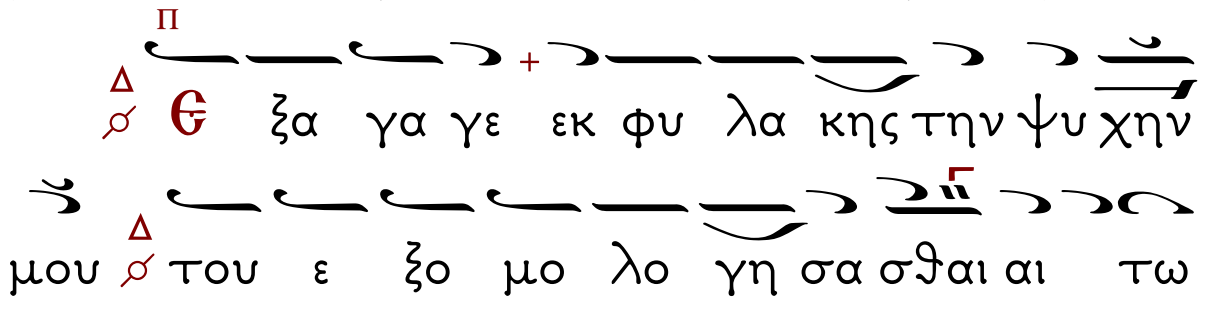
♩

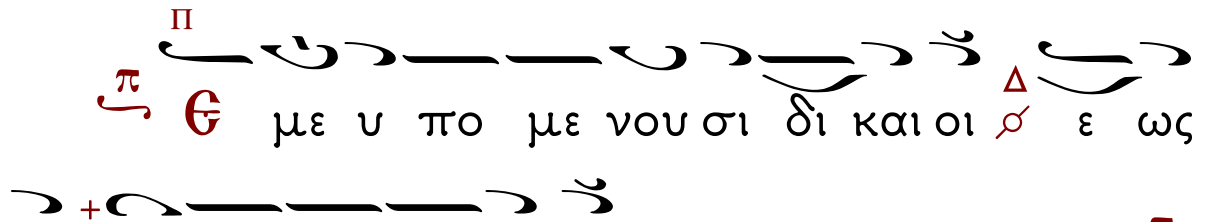
Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ

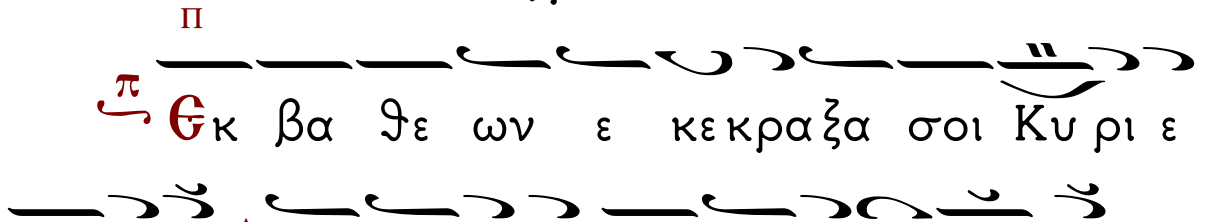
ει η ελπις μου με ρις μου ει εν γη ζων των π

Προ οσχες προς την δε η σιν μου ο τι
εταπεινωθην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκωντων
με ο τι κραταιωθησαν υπερ εμε

Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην
μου του εξομολογησασθαι αιτω
νοματισου

Εμυπομενουσι δικαιοι εως
ου ανταποδωσωμοι

Εκβαθων εκκραζα σοι Κυριε
Κυριε εισακουσον της φωνης μου

Π
π Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
χον τα Δ εις την φω νην της δε η σε ω ως
μου π

Τετάρτη ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'
Στιχηρὰ Προσόμοια Ἀποστολικά
Ὅλην ἀποθέμενοι

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δύναμιν οὐράνιον, τοῦ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐτροπώσαντο. Βασιλεῖς ἤλεγξαν, καὶ σοφοὺς ἥσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο, τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο, καὶ οὕτω τὰ ἔθνη, ὑπήκοα ποιούμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁὐκ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι, ἑαυτοὺς προθύμως σοι, ἠκολούθησαν, καὶ Σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προστάξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανοὺς

ἐκκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες, εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν, καὶ νῦν διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι αἰεὶ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

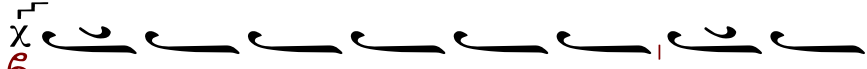
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα σοφέ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Σπυχηρά Προσόμοια τοῦ μηναιίου.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σπύχος δ΄. **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

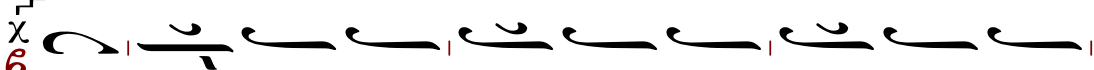
 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του

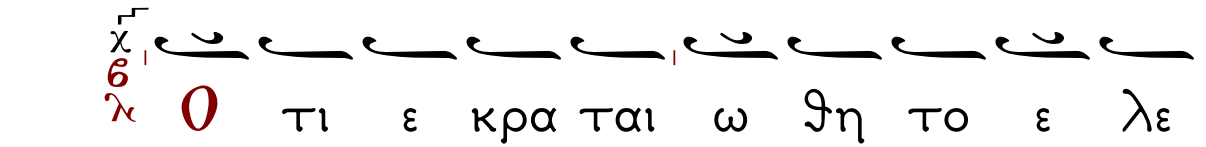
Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν, καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

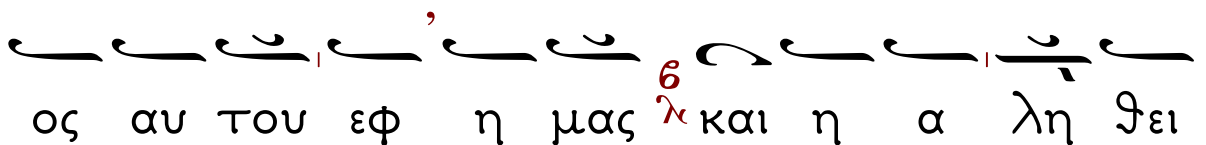
 Δι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

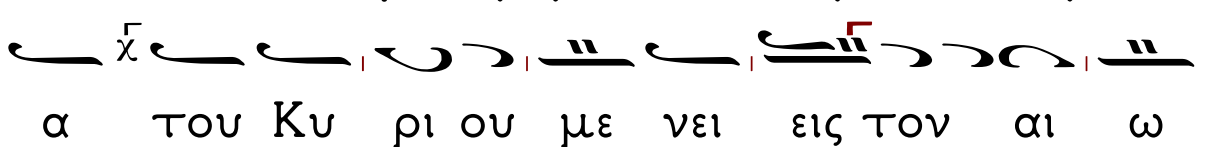

 ε θνη 6
λ ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι
 λα οι 6
λ

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

6
λ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας 6
λ και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω
 να 6
λ

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως

γνόντες οί ταύτην ἄθετοῦντες, ἀποφράττωνται
ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον. ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

^χ₆
^λ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι ⁶
^λ

^χ₆
^λ και νυν και αι ει ει και εις τους αι ω

νας των αιωνων αμην ⁶
^λ

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία
Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς
σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρα
ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι
μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν
δακρῶν ταῖς χύσεσι.σε

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας
Προκείμενον

Ἦχος λη̣ — Κε̣

$\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{M}{\rightarrow}$ $\overset{K}{\rightarrow}$ \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow

$\overset{\chi}{\dot{\eta}}$ $\overset{\eta}{\circ}$ Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον

\rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow

με $\overset{\gamma'}{\eta}$ και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

\rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow

με $\overset{\chi}{\dot{\eta}}$ (Δίς)

με $\overset{\chi}{\dot{\eta}}$

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. $\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{M}{\rightarrow}$ $\overset{K}{\rightarrow}$ \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow

$\overset{\chi}{\dot{\eta}}$ $\overset{\eta}{\circ}$ Θε ος εν τω ο νο μα τι

\rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow

σου σω σον με $\overset{\gamma'}{\eta}$ και εν τη δυ να μει σου κρι

\rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow

νει ει εις με $\overset{\chi}{\dot{\eta}}$

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τῆς Τετάρτης Ἑσπέρας Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. β

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ
χειμαζόμενοι, ἀνεβόων· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς,
ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν,
Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ ἐν
πλοίῳ χειμαζόμενοι ἀνεβόων· Δι
δάσκαλε σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεεθα
καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν Φιλάνθρωπε
Σωτηρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν
ἡμῶν δεόμεεθα

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας

αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν
τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ
ὑψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων, καὶ τῇ μὲν
τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ
πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν,
καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου,
ᾧ ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Κυ ρι ε οι Α πο στο λοι κα τε λα βον
πο τε μεν το βα α θος της θα λα α σ σης δι
α δι κτυ ων πο τε δε το υ υ υ ψος της
Βα σι λει αι ας δι α δο γ μα τω ν και τη μεν
τε ε ε χνη τον α κα τα λη π τον βυ θον
η ρευ νη σαν τη δε πι ι ι σ τει τον α πε

ρι γραπτον σον κολ πον εφθασαν ^{6.} και τω κο
ο ο σμω ε κη ρυ ζαν το ον α χρο νον Υι ον
σου ^{6.} ων ταις πρε σβει αις και παν των τω ων Α
γι ων ε λε η σον η μας ^{6.} Δ

Μαρτυρικὸν Ἦχος πλ. β'

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν, ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δ ^{6.} Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι

γε γο νεν ο πλον α ητ τη τον ε βλε πον
 γαρ τον προ κει με νον θα να τον και προ βλε
 πον τες την μελ λουσαν ζω ην τη ελ πι δι
 τη εις σε ε ε νε δυ να μουν το αυ των
 ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μα ς

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ
 ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν
 Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θε ο το κε συ ει η αμ πε λος
 η η α λη θι νη η βλα στη σα σα τον
 καρ πον της ζω ης σε ι κε τευ ο με εν πρε

σβευ ε δε σποι να με τα των Α απο στο λων
και παν των των Α γι ι ι ων ε λε
η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μικρὰ Παράκλησις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἰὸν ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δ΄ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^χ ^Β
^Δ ⁶
 Ἦ ⁶θη Θεοτοκωεκτηνωσ νυν προσ
 δρα μω μεν ⁶ αμαρτωλοι και ταπεινοι και
 προσπεσωμεν εν μετανοια ⁶ κραζοντες
 εκ βαθους ψυχης ^Δ Δεσποινα βοηθησον
 + εφημιν σπλαγχνισθεισα ^Δ σπευσον α
 πολλυμεθα ^Δ υποπληθους πταισμάτων ⁶
 μη αποστρεψης σουσ δουλους κε νους ^Δ σε
 γαρ και μονην ελπιδα κκτημεθα ⁶

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

^χ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

^χ τωνα ι ω νων α μην ^{6.}

^{6.} Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ζι οι ^{6.} ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ^{Δ.}

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων ^{Δ.} τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους ^{6.} ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου ^{Δ.}

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων ^{4.} δει νω ω ω ν ^{Δ.}

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α΄.

Ἦχὸς διοδεύσας.

Ἦχος πλδ Νη —² Γα

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ν Γ Π Μ
Πολ λους συ νε χο ο με νος πει ρα σμοις

προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι ι αν ε πι

Γ Ν Γ
ζη των ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

χ^Γ των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ν Γ Π Μ Γ
Πα θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι

^Π
 πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
^Γ ^Ν ^Γ
 την ψυ χην **δ** ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη
^χ ^λ
 νη **λ** την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
^Γ
 με **δ**

^Γ
δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
 Πνευ μα τι **δ**

^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Γ
δ Ω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον **δ** δυ

^Π ^Μ ^Γ
 σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει

^Γ
 νων **δ** σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^χ ^λ ^Γ
λ και την ψυ χην και την δι α νοι αν **δ**

^Ν ^Ν
δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην ^Γ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ

^Γ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ

^Π ^Μ ^Ν ^Γ

^Χ ^Λ ^Γ

*Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψῆδος.*

^Γ ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ

^Δ ^Δ

των α γα θων η αι τι α ρ των πιστων το

στηριγμα μονη πανυμνη τε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

† κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ασ την ζα λην δι

α σκε δασαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε

κυ ησας μονη παναχραν τε

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

^N ^Γ
 ρε ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
^N
 αι τιον ρι της ευ ερ γε σι ασ τον πλου τον
^Δ
 πα σιν α να βλυ σον ρι παν τα γαρ δυ να σαι
^Π ^Γ
^Δ ρι ως δυ να τον εν ι σχυ ρι ρι τον Χριστον κυ
 η σα σα θε ο μα κα ρισ τε ρι
^N ^Γ
 ρι και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ρι
^N ^Γ
 ρι Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ρι ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
^N
 συ μοι βο η θη σον ρι των ι α μα των γαρ
^Π ^Γ
^Δ ρι α νε λ λι πη σε γι νω σκω ρι θη σαυ ρον Πα

να μωμε τον α δα πα νη τον ^Γ _Δ

^Ν _Γ ^Γ _Δ Δι α α α σω ω ω σον ^Χ _Λ α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Δ _Θ ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^Ν _Δ

ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν ^Γ _Δ

^Ν _Γ ^Γ _Δ Ε πι ι ι βλε ε ε ψον ^Χ _Λ εν ευ με

νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ^Δ _Θ ε πι

την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν ^Ν _Δ

και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

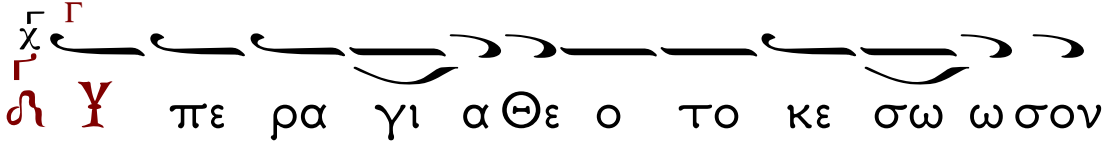
^Γ _Δ ος ^Γ _Δ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ

Ὡδή δ'.

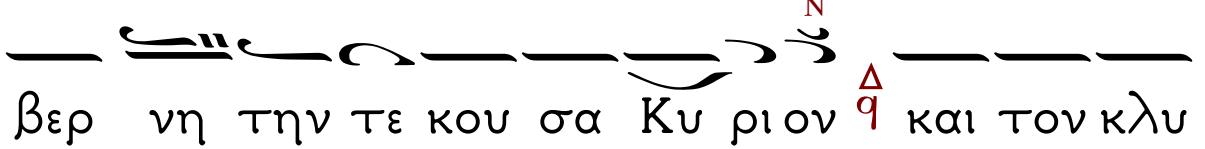
Εἰσακήκοα, Κύριε.

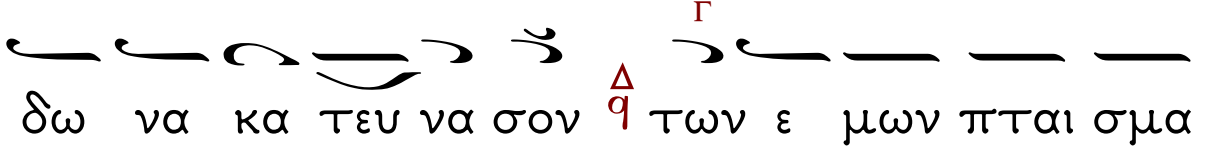
Ἦχος λ' αὐτὸς Γα

Ἰ^Γ ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

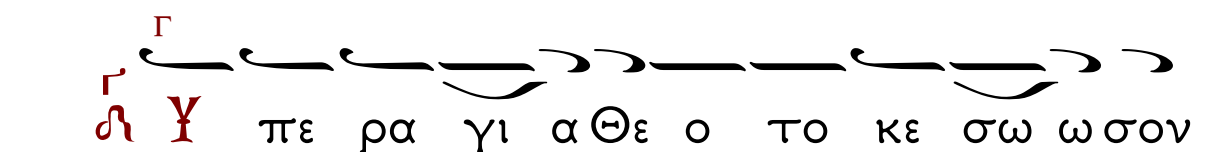
 η μας

^M ^N ^Γ των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

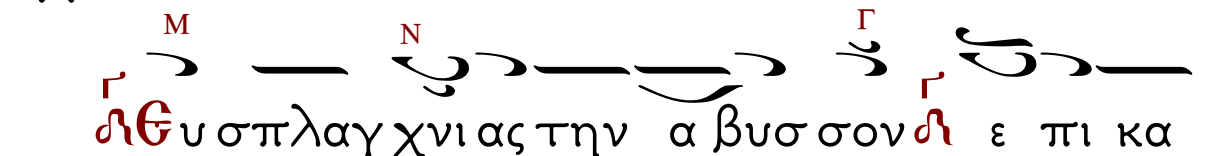
^N ^Δ βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

^Γ ^Δ δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

^Γ των Θε ο νυ μ φευ τε

^Γ ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ η μας

^M ^N ^Γ Ευ σπλα γ χνι ας την α βυ σ σον ε πι κα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι ^Δ η τον
ευ σπλαγ χνον κυ η σα σα ^Δ και Σω τη ρα
παν των των υ μνου ν των σε
Δ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Δ ^Μ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
Δ **Α** πο λαυ ον τες Πα να γνε **Δ** των σων δω
ρη μα των ευ χα ρι στη ριον ^Δ α να μελ
πο μεν ε φυ μνιον ^Δ οι γι νω σκον τες σε Θε
ο μη το ρα
Δ ^Ν ^Γ
Δ **Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην **Δ**

^M
^N
^Γ
 ρι θι ελ πι δα και στη ρι γ μα ρι και της σω
 τη ρι ας τειχος α κρα δαν τον κε κτη με
^N ^Γ
 νοι σε Πα νυμνη τε Δ ρυ σχε ρει ας πα σης εκ
 λυ τρου με θα ρι

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

^Γ
 ρι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ρι
^N
^Γ ^N ^Γ
 ρι Ε μ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την
 καρ δι αν μου ρι την σην α κη ρα τον δι δου
^χ ^λ
 σα χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα
 τον αι τι ον ρι

Υπεραγαθεοτοκωσον
ημας
λυτρωσαι ημας εκ κινδυνων θεο
τοοκε αγνη αιωνια τεκου
σαλυτρωσιν και την ειρηνην την παντα
νουνυπερεχουσαν
δοξα πατρι και υιω και αγιω
πνευματι
λυσον την αχλυν των πταισμων μου
θεο νυμφε τω φωτισμω της σης λαμπρο
τητος η φως τεκουσα το θειον και προαιω

νι ον
και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

ασαι Α γνη των πα θων μου την α
σθενειαν ε πι σκο πης σου α ζι ω σα σα

και την υ γει αν τη πρε σβει α σου πα ρα

σχου μοι

*ᾠδὴς'.
Τὴν δέησιν.*

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
θα να α του ου ου ου και της φθορας

ως ε σω σεν ^χε αυ τον εκ δε δω κω ως τω
^Νθα να τω ^γτην τη φθο ρα και θα να τω μου
φυ σιν ^χκα τα σχε θει σαν Παρ θε νε δυ σω πη
σον ^δτον Κυ ριον σου και Υι ον ^Δτης εχ θρων
κα κου ργι ας με ρυ σα σθαι ^δ
^Γ^δΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας ^δ
^Γ^Ν^Γ^Γ^χ^χ^χΠρο στα α α τι ιν σε ^λτης ζω ης ε
πι στα μαι ^χκαι φρου ραν α σφα λε στα α την
Παρ θε νε ^δτων πει ρα σμων δι α λυ ου σαν
ο χλον ^χκαι ε πη ρει ας δαι μο νων ε λαι νου

σαν και δε ομαιδια παντος εκφθορας των

παθων μου ρυσθη ναι με

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος καταφυ

γης κκτημεθα και ψυχων σε παν τελη η

σωτηριαν και πλατυσμον εν ταις θλιψε

σι Κορη και τω φωτισουα ει αγαλλο

μεθα ω Δεσποινα και νυν η μας των πα

θων και κινδυνων διασωσον

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην^Γ

^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^Χ ^Χ
Εν κλι ι ι νη η η λυ νυν α σθε

νων κα τα κειμαι^Χ και ουκ εστιν ι α σις τη

σαρ κι μου^Ν αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του

κο σμου^Γ και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα

σα^Ν σου δε ομαι της α γα θης^Γ εκ φθο ρας νο

ση μα των α να στη σον^Γ

^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^Χ ^Χ
Δι α α α σω ω ω σον^Ν α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Γ ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^Ν

^Γ ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ

^Γ ^Μ ^Δ
 Προστασια των Χριστιανων ακα
 ταισχυντε ^Δ μεσι τει απρος τον Ποιη
 την αμεταθετε ⁶ μη παριδης αμαρτω
 λων δεησεων φωνας ^Δ αλλα προφθασονως
 αγαθη ^Δ εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ⁶ ταχυνον
 εις πρεσβειαν ^Δ και σπευσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα ^{Ζ'} αι Θεο
^Β το κε των τιμων των σε ⁶

Και εϋθϋς τὸ προκείμενον.

^Γ ^Δ
⁶ ^Λ Μνησθησομαι του ονοματος σου εν

^B
 παση γενε α και γενε α (δίς) ε
λ

^χ
^Δ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Δ
λ

^Π ^Δ
 Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι ζ'
λ

^M ⁷
 εν παση γε νε α και γε νε α α α Δ
λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας

τρεις, και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης.

Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ^Ϡ Δι ^Ϡ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ Πα τερ Λο γε Πνευ
 μα τρι ας η ε εν μο να δι ^Δ ε ξα λει ψον τα
 πλη θη ^{ν'} ^Ϡτων ε μων εγ κλη μα των ^Δ

^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^ΔΤ αις της Θε ο το κου
 πρε σβει αις Ε ε λε η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα
 πλη θη ^{ν'} ^Ϡτων ε μων εγ κλη μα των ^Δ

^Δ ^Ϡ ^Μ ^Δ Ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το

πληθος των οικτιρων σου ελαλειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια παναγια Δεσποινα

αλλα δεξαιδεησιν του ικετουςου

θλιψις γαρ εχει με φερεινου

δυναμαι των δαιμονων τα τοξευμα

τα σκεπην ου κекτημαι ου δε που προ

σφυγω ο αθλιος παντοθεν πολεμου

μενος και παραμυθιαν ουκ εχω πλην

σου Δεσποινα του κοσμου ελπις και προ

στα σι α των πιστων ^Δμη μου πα ρι δης

την δε η σιν ^Bτο συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἄετρα Θεοτοκία.

^M^Δ⁶ Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι ^Δκα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε

^M⁶ αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το

δω ρη μα ^Δπρος το συμ φε ρον της αι τη

σε ω ω ως ⁶

^Δ⁶ Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

^χων ⁶α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρ χου σα ^ΔΘε ο το κε Παρ θε νε ⁶σω ζε

πο λιν και λα ον ^Δτων πο λε μου με νων η
η ει ρη νη ^Δτων χει μα ζο με νων η η γα λη
νη ⁶ η μο νη προ στα σια των πι στω
ω ων ^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**ὠσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιροῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἄ**μήν.

Ὡδή ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος πλδ Νη —² Γα

χ^Γ ^Γ
δ^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

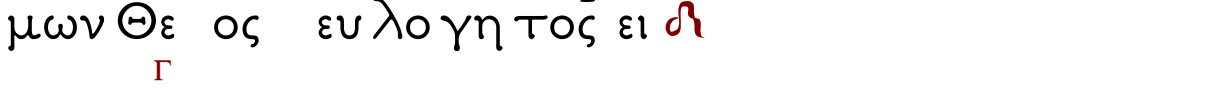

η μας ^Μ ^Γ

^Γ
δ^Γ Τ η ν η μ ω ν σω τη ρι αν ^Γ
δ^Γ ω ς η θ ε λ η

σας ^Γ ^Ν ^Γ
Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι ^Γ
δ^Γ εν μη τρα της

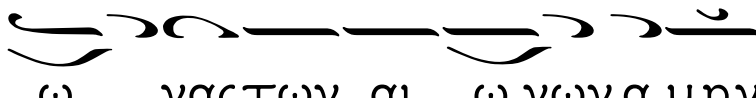
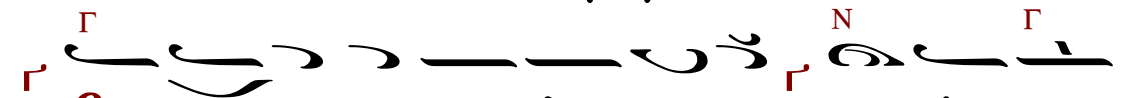
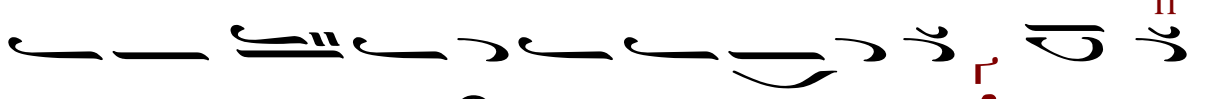

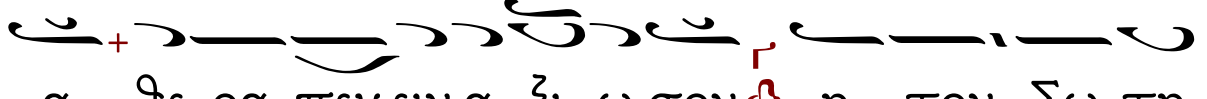

Πα ρ θ ε ν ο υ κα τ ω κ η σας τ ω κο σ μ ω η ν προ

στα τιν α νε δει ζας ^Γ
δ^Γ ο των Πα τε ρ ω ν η

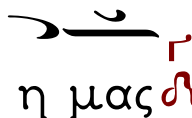

μ ω ν Θε ο ς ευ λο γη το ς ει ^Γ
δ^Γ

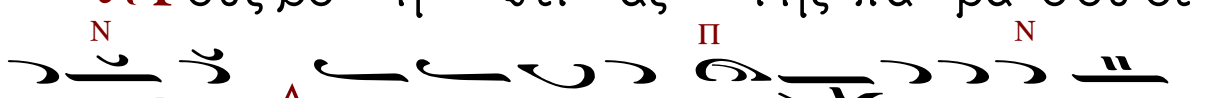
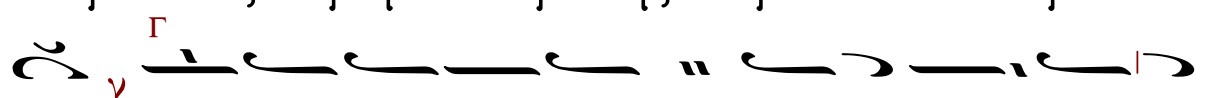

^Γ
δ^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^Γ
δ^Γ

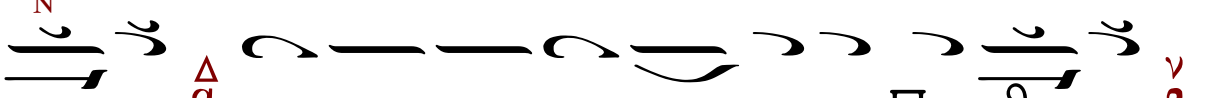

 η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

 και νυν και α ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω νων α μην

 Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων

 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρια των πο

 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει

 α θε ρα πευ εινα ζι ω σον η τον Σω τη

 ρα Χριστον η μιν απο τε κου σα

Ὡδή η'.
 Τὸν Βασιλέα.

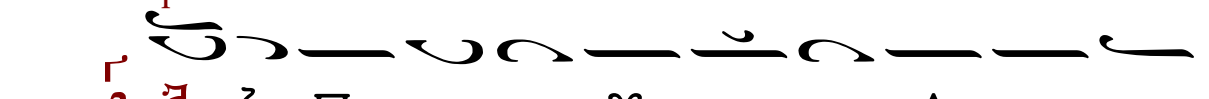

 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

 η μας

 ρους βο η θει ας λτης πα ρα σου δε

 ο με νους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μ ν ο υ ν

 τας και υ πε ρ ψ ο υ ο υ ν τας σε Κο ρ η ει

 εις αι ω νας

 υπε ρα γι α θε ο το κε σω ω σ ο ν

 η μας

 των ι α μα των το δα ψι λες επι

 χε εις τοις πι στως υ μ ν ο υ σι σε Πα ρ θε νε

 και υ πε ρ ψ ο υ ο υ σι τον α φ ρ α σ τ ο ο ν

 σου το κον

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

τας ασθε νει ασ μου της ψυχης ι α

τρευεις και σαρκος τας οδυ υνας Παρθε νε

ι να σε δοξα ζω την κεχαριτω με

νην

και νυν και αι και εις τους αι

ων αστων αιωνων αμην

των πειρασμων σου τας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρθε

νε οθεν σε υμνου ουμεν εις παντας

τους αιωνας

Ὡδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^Γ ^Π ^Γ
Ρο η ην μου των δα κρυων ρη μα πο

ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε

Χρι στον κυ η σα σα

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^Γ ^Π ^Γ
Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον

Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πλη η ρω ω μα ρ της α μαρ τι ας την

λυ ύ πην ε ζα φα νι σα σα ρ

ρ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρ

ρ Ηι μη ην και προ στα σι α ρ των σοι προ

σφευ γο ον των ρ γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον ρ κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι α μα ρ

ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ρ

ρ Φω το ος σου ταις α κτι σι ρ λαμπ ρυ νον

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^χτην ^{Ν Γ}Δεσποιναν του κο οσμου ^Ν ^{Δ 9}

υμνοις ^Γτιμησωμεν ^Δ

^Π ^ΓΑπο των πολλων ^Γμου αμαρτιων ^Δ α

σθεινει το σωμα ⁺ ασθεινει μου και η ψυ

χη ^{Ν Γ} ^Δπρος σε ^{Ν Γ}καταφευγω ⁺την ^ΝΚεχαρι

τω μενην ^χελπισ ^{Ν Γ}απηλπισμενων ^{Δ 9}

συμοιβοηθησον ^Γ ^Δ

^Γ ^Π ^ΓΔεσποινα και Μηητηρ του Λυτρωτου

^Π ^Γ ^Δδεξαι παρακλησεις ⁺ αναζιωνσων ^{Ν Γ}ι

κετων ^Γ ^{Ν Γ}ινα μεσιτευσης ⁺ προς τον εκ

σου τε ^χ ^{Ν Γ} ^χ ^λω ^{Ν Γ} ^Δ ^{Ν Γ}Δεσποινα του κο ο

^N μου ^Δ γενου ^Γ μεσι ^Γ τρια ^Δ α
^Π Ψαλ ^Γ λο ^Γ μεν ^Γ προ ^Γ θυ ^Γ μω ^Γ σοι ^Γ την ^Γ ω ^Γ δη ^Δ α
^Γ νυν ^Γ τη ^Γ πα ^Γ νυ ^Γ μνη ^Γ τω ^Γ Θε ^Γ ο ^Γ το ^Γ κω ^Γ χαρ ^Γ μο
^N νι ^Γ κω ^Δ με ^Γ τα ^Γ του ^Γ προ ^Γ δρο ^Γ μου ^Γ και ^Γ παν ^Γ των
^N των ^Γ Α ^Γ γι ^Γ ων ^χ λ ^Γ δυ ^Γ σω ^Γ πει ^Γ Θε ^Γ ο ^Γ το ^Γ ο ^Γ κε ^Δ α
^Γ του ^Γ οι ^Γ κτει ^Γ ρη ^Γ η ^Γ σαι ^Γ η ^Γ μα ^Γ ς ^Δ α
^Π Α ^Γ λα ^Γ λα ^Γ τα ^Γ χει ^Γ λη ^Γ των ^Γ α ^Γ σε ^Γ βων ^Δ α
^Π των ^Γ μη ^Γ προ ^Γ σκυ ^Γ νουν ^Γ των ^Γ την ^Γ ει ^Γ κο ^Γ να ^Γ σου
^Γ την ^Γ σε ^Γ πτη ^Γ νην ^Γ ι ^Γ στο ^Γ ρη ^Γ θει ^Γ σαν ^Γ υ ^Γ πο
^N του ^Γ Α ^Γ πο ^Γ στο ^Γ λου ^χ Λου ^Γ κα ^Γ ι ^Γ ε ^Γ ρω ^Γ τα ^Γ α
^N του ^Δ την ^Γ Ο ^Γ δη ^Γ γη ^Γ η ^Γ τρι ^Γ αν ^Δ α

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Π
Χ Γ Π
Γ Π α σαι των Α γ γε λων αι στρα τι αι
N
Π
Προδρο με Κυ ρι ου Α ποστο λων η δω
Γ N Γ
δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
N Γ N
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
Γ N Γ
εις το σω θη ναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

ἄλλ' ἐπιβλεψὼν καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνὸς

καὶ λυτρώσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν

συγὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου

πάντες ἐργαζίων σου καὶ τὸ ὄνομα

σου ἐπικεκλημέθα

καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰῶ-

νας τοῖς αἰῶνων ἀμήν

Τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς πυλῆος ἀνοι-

ξομένης ἐυλογημένη Θεοτόκε

ἐλπίζοντες εἰς σε μηᾶστοχησώμεν

ῥυσθῆναι ἡμῶν διὰ σου τῶν περιστάσεων

ε σου γαρ ει η σω τη ρι α ζ' του γε
νους των Χριστι α νω ω ω ν Δ

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταηχοῦστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα^ϕ

^πχ^Ν ^π

^ν Ἄ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω ^ν

^ν ^ν

^ν ω ω ν ^ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ^ν

^π ^ν

^ν Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ^ν κη δευ

^ν ^ν

^ν σα τε μου ου το σω ω μα ^ν και συ

^ν ^ν

^ν Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου

^ν ^ν

^ν πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ^ν

^μ ^ν ^π ^ν

^ν ^ν Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν ^ν

^ν ^ν

^ν των θλι βο με νων η η χα ρα ^ν χρι στι

^π ^ν

^ν α νων η προ στα α τι ι ι ις ^ν Πα ρ θε νε

^ν ^ν

^ν Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ^ν αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ενω

πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Πα ρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η

λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυμα α
πως γα λουχεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.